

Cái tên Sài Gòn là cách gọi, là Hòn Ngọc Viễn Đông, là danh xưng quen thuộc, đã nhòa mờ giá trị văn hóa đầy tự hào, không chỉ với Việt Nam, mà còn với cả vùng Đông Nam Á và thế giới.

- Mọi đây, trên trang blog của Trần Ngọc Duy Nhật trong nóc có chủ đề bài viết của chính nhân vật chủ trì trang blog với tiêu đề “Chợ Cồn & sự trả lời những giá trị, danh xưng cũ” đã làm xôn xao một số dư luận trong nóc. Bài viết đăng mới chỉ vài ngày mà đã có hàng trăm ý kiến đóng góp. Phần lớn là ca ngợi và ủng hộ.

Câu chuyện bắt đầu từ việc hội đồng nhân dân (HĐND) thành phố (TP) Đà Nẵng (ĐN) vừa quyết định trả lời tên “Chợ Cồn” cho khu chợ đã gần lịm với dân ĐN từ hồi nào đó rồi, xoá bỏ cái tên “Trung tâm thương nghiệp Đà Nẵng” đã được áp dụng gần 30 năm qua.

Cũng nên nói sơ qua, chợ Cồn là khu chợ nằm ở trung tâm thành phố ĐN và là chợ lớn nhất thành phố. Cái tên chợ Cồn có từ thập niên 1940. Hồi đó chợ nằm trên mặt cầu đất cao giữa lòng thành phố nên người dân địa phương quen miệng gọi thành tên. Thời đó, chợ được xây dựng trên mặt cầu đất lau sậy và lách nước và các gian chợ là những nhà chòi tre đơn sơ. Theo thời gian, người kinh doanh tụ tập buôn bán ngày càng đông đúc.

Chợ Cồn ngày trước

Cho đến năm 1975, chợ Cồn được xem là đông đúc, sầm uất nhất ĐN và là chợ bán sầm uất và lớn nhất miền Trung Việt Nam.

Tháng 12 năm 1984, chợ được xây dựng lại thành 3 tầng khang trang với diện tích 14 ngàn mét vuông và mang một cái tên mới là Trung tâm Thương nghiệp Đà Nẵng. Nhưng, người dân thành phố ĐN vẫn quen gọi là “Chợ Cồn” thay vì tên chính thức.

Công ty Caesar hãy trả lời cho Caesar

Tên: Trần Việt Trình

Thư số: 31 Tháng 8 Năm 2012 06:29

□

Chị Công nhân ngày nay

Như vậy là sau 27 năm, người dân ĐN vẫn không quen với tên gọi mới. Cái tên “Trung tâm thương mại Đà Nẵng” thì nghe là sang trọng, thì nghe là hợp thời, vẫn không thể thay thế được cái tên “Chợ Công nhân” bình dân đã ăn sâu vào lòng người dân địa phương. Có nhiều cái, “chợ chợ” bình dân thì người dân thích. Có những cái “chợ chợ” đua đòi, rỗng rỗng thì lại không hợp với lòng dân. Tức thay!

Như vậy là sau 27 năm, với những biến chuyển của thị trường, chợ Công nhân lại được mang lại cái tên thân thương xưa cũ.

Việc trả lại tên cho chợ Công nhân không chỉ đơn thuần là trả lại một cái tên, mà là trả lại một giá trị văn hóa đã trở thành cách gọi, thói quen, và nếp nghĩ, đã ăn sâu trong tiềm thức và tâm khảm của người dân ĐN.

Việc trả lại tên cho chợ Công nhân không chỉ đơn giản là tên gọi mới cái chợ mà là một thái độ dám đương đầu, vượt bực nhọc nhằn đi đâu không phù hợp, khó áp đặt cho cuộc sống của người dân. Kể từ đầu năm 2002, ban quản lý các chợ ĐN đã chính thức đề nghị xin chính quyền thành phố trả lại tên gọi cũ. Sau hơn 10 năm tranh đấu kiên trì của người dân địa phương, sau hơn 10 năm bàn thảo, cuối cùng HĐND TP ĐN đã “dũng cảm” quyết định trả lại tên gọi cũ cho chợ Công nhân. Được lòng dân? Được vớt vát lại lòng dân đã mất?

Trên đây chỉ là chuyện tên gọi mới cái chợ, những người không phải địa phương nào cũng dám làm và làm được như ĐN.

Cái a Caesar hãy trở lại cho Caesar

Tác Giả: Trán Viát Trình

Thứ Sáu, 31 Tháng 8 Năm 2012 06:29

Chuyển không chỉ đơn giản là tên gọi mới cái chi, tên gọi mới con đường, tên gọi mới thành phố mà là những giá trị văn hóa, là cách nhìn và thái độ văn hóa mà nhà cầm quyền có dám đo lường và vượt bậc mới khi thấy nó không phù hợp, không thể áp đặt được hay không?

Chuyển thay tên Sài Gòn bằng tên thành phố Hồ Chí Minh là một bằng chứng hùng hồn nhất.

Chúng ta hãy đi ngược lại thời điểm 37 năm về trước.

Kể từ năm 1975, khi CSBV xâm chiếm toàn Miền Nam, dùng chiêu bài thống nhất đất nước để đưa toàn cõi Việt Nam vào ách CS, thì chính sách đổi tên đường, đổi tên thành phố, đổi các số kí hiệu lịch sử đã được phát động một cách quy mô nhằm xóa bỏ tàn tích Miền Ngụy những thực chất là để nhuốm màu lịch sử, nhuộm màu xã hội, và nhuộm màu văn hóa.

Tên nước thì từ Việt Nam Cộng Hòa (miền Nam) và Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (miền Bắc) đổi thành Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Tên tỉnh cũng thay đổi: Phú Khánh thay cho liên tỉnh Khánh Hòa và Phú Yên, Nghệ Tĩnh thay cho Nghệ An và Hà Tĩnh, Hà Nam Ninh thay cho Hà Nam và Ninh Bình.

Tên đường thì đổi hàng loạt, tiêu biểu nhất là đổi tên đường Công Lý thành Nam Kỳ Khởi Nghĩa và đường Tự Do thành Đường Khởi động người dân Sài Gòn sống như những người rợ:

*Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu Công Lý
Đường Khởi vùng lên một Tự Do*

Đặc biệt nhất là đổi tên Sài Gòn bằng một cái tên mới làm cho người miền Nam kinh ngạc đến phẫn nộ: Thành Phố Hồ Chí Minh!

Cả Caesar hãy trở lại cho Caesar

Tác Giả: Trán Viát Trình

Thứ Sáu, 31 Tháng 8 Năm 2012 06:29

Sông có cả người có ngu. Dân tộc nào cũng có lịch sử riêng của mình dân tộc. Dân tộc VN chúng ta có một lịch sử hình thành và phát triển theo thời gian làm thành ba miền Bắc - Trung - Nam với 3 địa danh tiêu biểu là Hà Nội, Huế và Sài Gòn đã ghi vào tâm khảm của mỗi con người VN. Ba tên gọi thân yêu này đã gắn liền với lịch sử 3 miền và ghi sâu vào trong tim óc của mỗi người Việt, bất kể Bắc hay Nam. Riêng Sài Gòn, một địa phương sinh sau đẻ muộn nhưng Sài Gòn là một thành phố đầy vẻ đẹp giá trị lịch sử và văn hóa đã sống trong tâm trí, tình cảm và trên môi miệng của người dân miền Nam trong hơn 300 năm qua.

Chỉ 14 tháng sau ngày sụp đổ của miền Nam, vào ngày 2 tháng 7 năm 1976, trong khi người dân miền Nam chưa kịp hoàn hồn, nhà cầm quyền CS đã giáng thêm một đòn chí tử lên địa phương bằng quyết định xóa bỏ tên Sài Gòn để đổi thành TP HCM. Đây là một đòn ác hiểm đâm thẳng vào tim óc của người miền Nam. Quyết định do Trung ương Chính, chấp hành quyết cục bị bù nhìn, ký là viết chêm vào tim người dân miền Nam còn đang rỉ máu, là viết búa bổ vào đầu người dân miền Nam còn đang bần lo. Việc thay tên Sài Gòn bằng HCM rõ ràng là quá vội vã, quá đột ngột một tiêu chí trị.

Chỉ vì kính trọng Bác nên các đồng chí của Bác muốn lấy tên Bác đặt cho thành phố SG nhưng đầu tiên cũng đem cái tên đặt cho thành phố mới biểu lộ đức sợ kính trọng. Không khéo, nhiều khi việc dùng tên như vậy lại “vô tình” trở thành “phản động”, phản tác dụng, châm biếm và phê phán lãnh tụ của mình. Chê SG ngày nay đầy quá, SG hôi hám quá, SG ồn ào bực bội quá, SG ăn cắp đi truộm quá, SG là một tội vi trùng bệnh hoạn thì không sao chứ nếu nói HCM đầy quá, HCM hôi hám quá, HCM ồn ào bực bội quá, HCM ăn cắp đi truộm quá, HCM là một tội vi trùng bệnh hoạn thì quá đau khổ cho các đồng chí của Bác!

Cái tên Sài Gòn là cách gọi, là Hòn Ngọc Viễn Đông, là danh xưng quen thuộc, đã thấm một giá trị văn hóa đầy vẻ hào, không chỉ với Việt Nam, mà còn với cả vùng Đông Nam Á và thế giới. Suốt 37 năm đã qua, cái tên Sài Gòn vẫn được dùng như một thói quen và không thể thay đổi được.

Thời tiết, không có gì đau đớn và tội hại cho người dân chúng miền Nam cho bằng việc kẻ thù xóa bỏ tên Sài Gòn thân yêu của họ để thay vào đó bằng tên HCM, một tội ác của dân tộc.

Trung ương lúc của kẻ thù, người dân miền Nam phải cúi đầu chấp nhận sự áp đặt này trên giấy tờ, nhưng chắc bằng một cách không bằng lòng. Sự uất hận của người miền Nam đã biểu lộ bằng thái độ phản kháng, âm thầm nhưng quyết liệt, từ đó đến nay.

Cái a Caesar hãy trả lời cho Caesar

Tác Giả: Trần Việt Trình

Thứ Sáu, 31 Tháng 8 Năm 2012 06:29

Tôi có chí kim, chính quyền cho là tôi là một người, tôi quốc và nhân dân mới là trọng tâm và vĩnh cửu. Cho nên, mục tiêu chính trị phải được sau văn hóa xã hội. Cái gì hợp lý thì sẽ tồn tại, không hợp lý thì sẽ bị đào thải. Cái tên TP HCM thực tế đang bị đào thải, chỉ xuất hiện trên văn bản giấy tờ hành chính và pháp lý. Trong ngôn ngữ giao tiếp hàng ngày, trên ngôn ngữ báo chí, trong lĩnh vực văn hóa, xã hội, kinh tế, ... tên Sài Gòn vẫn được sử dụng rộng rãi, một cách thân thiện yêu mến.

Thời gian 37 năm qua đã dài đằng đẵng bào mòn Nam nhân thời kỳ dã tâm của “ngươi anh em phẫn nộ Bác”. Lịch sử phải được phôi cä häi. Đúng như lời Chúa phán: “Cái gì của Caesar hãy trả lời cho Caesar, cái gì của Chúa hãy trả lời cho Chúa”. Đúng vậy! Cái gì của HCM hãy trả lời cho HCM. Cái tên HCM phải được trả về địa ngục để cùng con người äy cùng người mở đường nuät cay với Mao, với Mác, với Lê. Đó là thiên đường CS. Đó là điäm đän của chếä nghĩa CS. Cái gì của đường hãy trả cho đường, cái gì của dân hãy trả cho dân. Hãy trả lời cho dân từ do dân chế, trả những người yêu nước bất oan với lợi gia đình họ, trả lời để cho giáo sư Thái Hà.

Mãi cho đến hôm nay, những người đi tiên những ngày đầu tiên cũng như những người bất ngờ ra đi sau đó chế chế vẫn còn như những câu thơ dân gian bất phát và được cä truyän tụng miän Nam sau ngày Sài Gòn điä chä. Vâng, chúng ta đã nghe những câu thơ äy trong những năm tháng đầu xa quê hương. Nghe mà dä buồn ngủi. Nghe mà lòng xót xa:

*Nam Kä Khäi Nghĩa tiêu Công Lý
Đäng Khäi vùng lên mặt Trời Do*

Đúng vậy. CÔNG LÝ đã chết täc täi và TRä DO đã với vä ra đi kể từ ngày äy. Đến bây giờ đã 37 năm rồi mà CÔNG LÝ vẫn chết äy lời để cä cho Sài Gòn, TRä DO vẫn chết äy lời để cä trên quê hương Việt Nam.

Người Việt Nam sẽ được khôiä vùng lên để äy lời TRä DO. Người Việt Nam sẽ Nam kä khäi nghĩa để äy lời CÔNG LÝ. Ngày phán xét sẽ đến, ngày phán xét đang đến, cái gì của Caesar hãy trả lời cho Caesar.

29 tháng 8 năm 2012